

Krigsminister og det ærede Medlem, som nu satte sig (Rump); men af Hensyn til den fremrykkede Tid skal jeg ikke komme videre ind derpaa.

Jeg skal blot sige lige overfor den ærede Krigsminister, at naar der er talt om Nødvendigheden af denne Gendarmerilov paa Grund af hensynsløse Agitatorer o. s. v., vil jeg blot minde om, at i den allerunderdanigste Forestilling af 1ste April 1885 var Regeringen fuldt fortrolig med, at hvad man da gik til, vilde fremkalde Uro og Gøring.

Til den ærede sidste Taler vil jeg blot sige, naar han taler om Banffeligheberne ved at fremme den foreliggende Sag, at foruden det første Aar, vi havde denne Lov til Behandling, have vi ikke, undtagen et eneste Aar, naaet at afgive Betænkning over denne Sag; i de andre Aar, vi have haft Sagen til Behandling, have vi kun naaet til paa Samlingens sidste Dag eller saa omtrent at faa afgivet en Beretning om vor saakaldte Virksomhed i Udvalget, der som den ærede foregaaende Taler meget godt veed, har bestaaet deri, at vi i flere Maaneder i Træk ikke have holdt et eneste Udvalgsmøde.

Formanden: Det ærede 5te Medlem for 1ste Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Det. Hansen: Paa Spørgsmaalet, om, hvorfor denne Lov ikke er forelagt for i dette Ting, svarede den højtærede Krigsminister til min Sidemand (Madsen-Mogdal), at han kunde have ransaget sit eget Hjerte. Jeg tror, at man vilde komme Sagen nærmere, naar man kunde have ransaget den ærede Krigsministers Hjerte. Det Svar er aldeles ikke oplysende, i alt Fald ikke for andre end min ærede Sidemand. Jeg maa tilstaa, at for mig er det en fuldstændig Gaade, navnlig naar den ærede Krigsminister sagde, hvad der glædede mig at høre, at det var hans Mening, at dette Lovforslag skulde behandles og fremmes. Men hvis den ærede Krigsminister ønsker, at det skal behandles og fremmes i dette Ting, forstaar jeg ikke, hvorfor det først er forelagt hen imod Samlingens Slutning.

Hvad det ærede 3dje Medlem for 3dje Kreds (Rump) angaar, gik jeg ud fra, at han i sin Tid var Ordfører for Riffeloven. Det er jo givet, at dette Ting fremmede Riffeloven med en Betænkning, hvori der udtaltes, at Loven var i høj Grad tidsbærende; men den blev alligevel ophævet. Jeg kan derfor ikke se, at jeg har

gjort mig skyldig i nogen Unøjagtighed, og jeg skal blot gøre en enkelt Bemærkning lige over for det ærede Medlem, for ikke at spille Tingets Tid. Det ærede Medlem udviklede før Grunden til, at Gendarmeriloven ikke havde kunnet fremmes hurtigere i de 6 Aar, der vare gaaede; han fremhævede, hvad det var for Banffeligheber, der vare til Stede, hvilke mange Undersøgelser der havde været, og hvilke mange Forhandlinger Sagen havde givet Anledning til. Det var naturligvis ikke det, at man ikke vilde have dette Lovforslag fremmet. Det er jo muligt; det ærede Medlem kender bedre til disse Forhold end jeg og har gjort Undersøgelser i den Retning i Indland og Udland. Det er muligt, at det er et stort Studium. Men saa vender jeg tilbage til de to Assessorer i Kjøbenhavns Kriminal- og Politiret, hvad er da Grunden til, at denne Sag ikke blev fremmet? Den kan da ikke give Anledning til disse mange Undersøgelser i Ind- og Udlandet som denne Lov. Og naar det ærede Medlem ikke forklarer, hvorfor Assessorloven ikke er bleven fremmet, saa tror jeg at være berettiget til at sige, at den Grund, som er til Stede ved Assessorloven, har vel ogsaa været til Stede ved Gendarmeriloven.

Formanden: Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Andersen) har Ordet for en kort Bemærkning.

Andersen: Den ærede Krigsminister udtalte, at en af mine Meningsfæller i Folketinget havde henledet den ærede Ministers Opmærksomhed paa, at der fandt en betydelig Ophidselse Sted som Følge af en hensynsløs agitatorisk Virksomhed. Jeg skal kun tillade mig at bemærke, at selv om der paa dette Tidspunkt skulde have fundet en betydelig Ophidselse Sted, saa har den ene og alene, som jeg før sagde, været en Følge af de provisoriske Foranstaltninger, som Regeringen havde sat i Scene. Jeg betragter derfor min Meningsfælles Udtalelse til den ærede Minister kun som en advarende Røst, han har hævet for at advare Regeringen imod at fortsætte paa det Straaplan, den er kommen ind paa ved Udstedelse af de provisoriske Love. Den ærede Minister udtalte ligeledes, at det skulde nok vise sig, at alle gode Borgere ude i Stefansvarteret vilde være glade ved Politiet. Jeg sagde ogsaa, at de altid før have været tilfredse med Politiet derude. Saa længe jeg har kendt Forholdet der, har der herifra et udmærket Forhold mellem Befolkningen og Politiet, og det er først efter, at Gendarmerne ere